

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého, v právní věci žalobce: **FK Slavoj Žatec z.s.**, se sídlem stadion u Ohře 1635, Žatec, zastoupený Mgr. Robertem Němcem, LL.M., advokátem se sídlem Jáchymova 26/2, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2017, čj. 27599/17/5000-10480-712244, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 11. 2020, čj. 15 Af 94/2017-184, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 11. 2020, čj. 15 Af 94/2017-184, a rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2017, čj. 27599/17/5000-10480-712244.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Ústecký kraj (dále „správní orgán I. stupně“) rozhodl platebním výměrem ze dne 18. 11. 2016, čj. 2368063/16/2500-31472-505633, o odvodu za porušení rozpočtové kázně ze strany žalobce ve výši 2,5 mil. Kč, představujícím 25 % dříve obdržené státní dotace na rekonstrukci fotbalového stadionu. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil shora označeným rozhodnutím. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle stěžovatele mu může vzniknout nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout jiným osobám. Újma totiž může vzniknout jediné státu, a to ve výši zcela nepatrné vůči jeho ostatním příjmům. Naproti tomu vůči stěžovateli může mít úhrada odvodu ve výši 2,5 mil. Kč spolu s penále až likvidační důsledky. Stěžovatel měl na účtu k 21. 12. 2020 finanční prostředky ve výši 463 tisíc korun, dlouhodobý majetek stěžovatele tvoří jen fotbalové hřiště s osvětlením, rozhlasovna a sekačka na trávu. Dlouhodobý majetek nelze zpeněžit, protože by tím došlo

k porušení podmínek dotace. Za poslední tři roky pak stěžovatel vykázal ztrátu 15 tisíc Kč za rok 2017, ztrátu 84 tisíc Kč za rok 2018 a zisk 258 tisíc Kč za rok 2019. Tyto údaje stěžovatel osvědčil přehledy příjmů a výdajů za výše uvedená zdaňovací období a potvrzením o zůstatku na účtu. Z přehledů příjmů a výdajů nad rámec toho vyplývá, že stěžovatel měl příjmy a výdaje v letech 2017 – 2019 vždy zhruba ve výši 2 mil. Kč ročně.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasil. Stěžovatel uvedl jen obecná tvrzení a obecné účetní podklady, ze kterých nelze posoudit, zda mu aktuálně hrozí vážná újma. Stěžovatel navíc likvidační charakter odvodu nenamítal v řízení před správními orgány. Žalovaný poukázal na skutečnost, že v daném případě ani nejde o zmenšení majetku stěžovatele vytvořeného jeho činnostmi, ale o vrácení prostředků do státního rozpočtu. Přiznání odkladného účinku by bylo také v rozporu s veřejným zájmem, kterým není zájem imaginární společnosti, ale zájem všech daňových poplatníků na řádném výběru daní (viz usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2015, čj. 3 Af 2/2015-40).

[4] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku následujícím způsobem. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. soud přizná na návrh stěžovatele po vyjádření žalované usnesením kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Zákon tedy pro přiznání odkladného účinku stanoví celkem tři předpoklady: výkon nebo jiné právní následky rozsudku by pro stěžovatele znamenaly újmu; tato újma je pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nepřezkoumává v mezích kasačních námitek kasační stížností napadené výroky rozsudku (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), ale zjišťuje jen existenci uvedených zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je podle své povahy dočasným rozhodnutím, neboť platí do doby pravomocného skončení řízení ve věci samé.

[7] Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozsudku by pro stěžovatele znamenaly újmu, je povinen stěžovatel, který se přiznáním odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozsudkem krajského soudu aprobovaného rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebmírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud ve světle výše popsané právní úpravy nejprve zkoumal splnění podmínky hrozící újmy, a to nepoměrně větší, než může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel tvrdil hrozící újmu v podobě povinnosti zaplatit značný odvod, jehož výše přesahuje běžné finanční možnosti stěžovatele a byla pro něj prakticky likvidační. Toto tvrzení stěžovatel přesvědčivě osvědčil listinami (přehledy příjmů a výdajů a potvrzení o zůstatku na bankovním účtu), podle kterých skutečně jen samotný odvod bez penále ve výši 2,5 mil. Kč přesahuje jeho roční příjmy. Nejde tedy o běžnou či bagatelní újmu, zároveň nemůže být způsobena újma jiným osobám kromě státu; státu však nemůže vzniknout „újma“ ve zde používaném významu, protože vystupuje jako správní orgán chránící veřejný zájem, a lze tak hovořit jen o porušení veřejného zájmu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). První dvě podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou tedy splněny. Ostatně již krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek.

[9] Následně se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Lze předelat, že podle § 73 odst. 2 s. ř. s. by muselo jít o důležitý veřejný zájem. Nemůže tedy jít o veřejný zájem v nejobecnější podobě, například „zájem na respektování správních rozhodnutí“ nebo právě „zájem na řádném výběru daní“ (srov. už citované usnesení čj. 10 Ads 99/2014-58). Taková interpretace by totiž přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané žalobcem vyloučilo, protože takto obecný veřejný zájem lze vždy nalézt. Nejvyšší správní soud nicméně připouští uplatnění důležitého veřejného zájmu i v daňové oblasti, a to v případě, že hrozí nevratná ztráta finančních prostředků správce daně (viz usnesení ze dne 29. 6. 2020, čj. 8 Afs 15/2020-63). O tento případ však zde nejde. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v dané věci totiž neznamená, že vyměřený odvod nebude zaplacen vůbec; jde toliko o odklad platební povinnosti po dobu řízení o kasační stížnosti. Jistě nelze vyloučit, že za určitých okolností odklad platby může znamenat její pozdější nedobytnost. V této věci však této variantě nic nenasvědčuje. Lze proto uzavřít, že odklad platby vyměřeného odvodu v daném případě neznamená, že odvod, bude-li shledán uloženým v souladu s právem, nebude později zaplacen. Proto lze konstatovat, že dočasný odklad platby odvodu bezprostředně neohrožuje důležitý veřejný zájem.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Učinil tak výslovně ve vztahu k napadenému rozsudku i napadenému rozhodnutí žalovaného, v důsledku čehož až do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti dochází k plné sistaci účinků shora označeného rozhodnutí žalované (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS).

[11] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[12] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou

zákona o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. **Protože stěžovatel tuto částku již zaplatil spolu s poplatkem za kasační stížnost, uvedenou částku již znovu platit nebude.**

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. ledna 2021

Petr Mikeš
předseda senátu